

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2017/592**ze dne 1. prosince 2016,****kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, pokud jde o regulační technické normy upřesňující kritéria k určení toho, kdy je činnost považována za doplňkovou k hlavní podnikatelské činnosti****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 2 odst. 4 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Posouzení, zda osoby obchodují na vlastní účet nebo poskytují investiční služby v oblasti komoditních derivátů, emisních povolenek a jejich derivátů v Evropské unii jako doplňkovou činnost k jejich hlavní podnikatelské činnosti, by mělo být prováděno na úrovni skupiny. V souladu s čl. 2 bodem 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ⁽²⁾ skupina zahrnuje mateřský podnik a všechny jeho dceřiné podniky a obsahuje subjekty se sídlem v Unii a třetích zemích bez ohledu na to, zda skupina má ústředí v Unii nebo mimo ni.
- (2) Posouzení by mělo být provedeno formou dvou testů, které jsou oba založeny na obchodní činnosti osob ve skupině a měly by být vypočítávány na základě jednotlivých kategorií aktiv. První test by měl určit, zda jsou osoby v rámci skupiny velkými účastníky v poměru k velikosti finančního trhu v předmětné kategorii aktiv, a v důsledku toho zda se od nich má požadovat, aby získaly povolení jako investiční podnik. Druhý test by měl určit, zda osoby v rámci skupiny obchodují na vlastní účet nebo poskytují investiční služby v oblasti komoditních derivátů, emisních povolenek nebo jejich derivátů v tak velkém rozsahu vzhledem k hlavní podnikatelské činnosti skupiny, že tyto činnosti nelze považovat na úrovni skupiny za doplňkové a má se od nich tedy požadovat, aby získaly povolení jako investiční podnik.
- (3) První test porovnává rozsah obchodní činnosti předmětné osoby s celkovou obchodní činností v Unii na základě kategorií aktiv s cílem stanovení podílu dané osoby na trhu. Rozsah obchodní činnosti by měl být určen tak, že se od celkového objemu obchodní činnosti prováděné danou osobou odečte souhrn objemu transakcí realizovaných pro účely řízení likvidity nebo rizik uvnitř skupiny, objektivně měřitelného snižování rizik, která přímo souvisejí s obchodní činností nebo korporátním financováním, nebo za účelem plnění povinnosti poskytovat likviditu v obchodním systému („zvýhodněné transakce“).
- (4) Objem obchodní činnosti by měl být určen podle hrubé pomyslné hodnoty smluv v oblasti komoditních derivátů, emisních povolenek a jejich derivátů na základě klouzavého průměru z předcházejících tří ročních období. Celková velikost trhu by měla být stanovena na základě obchodní činnosti prováděné v Unii ve vztahu k jednotlivým kategoriím aktiv, pro něž je požadována výjimka, včetně smluv, které jsou obchodovány v obchodních systémech v Unii i mimo ni.
- (5) Protože komoditní trhy se výrazně liší co do velikosti, počtu účastníků na trhu, úrovně likvidity a dalších charakteristik, je třeba ve vztahu k testu rozsahu obchodní činnosti pro různé kategorie aktiv použít různé prahové hodnoty.
- (6) Druhý test nabízí dvě metody stanovení rozsahu obchodní činnosti s cílem porovnat ji s rozsahem hlavní činnosti prováděné skupinou. Tento test má dvě formy, aby lépe odrážel předmětné činnosti osob, které mají

⁽¹⁾ Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349.⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19).

v úmyslu využít výjimku, a současně byla minimalizována regulační zátěž a složitost provádění testu. Test kapitálu je nabídnut jako alternativa k testu obchodní činnosti, aby bylo možno vzít v úvahu ekonomickou realitu velmi heterogenních skupin, které musí provést posouzení, zda je jejich obchodování vzhledem k jejich hlavní podnikatelské činnosti činností doplňkovou, včetně skupin, které vzhledem ke své velikosti realizují významné kapitálové investice do tvorby infrastruktury či dopravních a výrobních zařízení, jakož i investice, které nelze na finančních trzích snadno zajistit. Protože obě formy druhého testu podchycují různou výchozí ekonomickou realitu různých skupin, oba testy představují stejně vhodnou metodu ke stanovení, zda je obchodní činnost konkrétní skupiny doplňkovou činností k její hlavní podnikatelské činnosti.

- (7) Rozsah obchodní činnosti, jak je použit první metodou druhého testu, lze považovat za náhradní ukazatel obchodní činnosti, kterou předmětná osoba nebo skupina provozuje jako svou hlavní podnikatelskou činnost. Použití tohoto náhradního ukazatele by mělo být snadné a nákladově efektivní, jelikož vychází z údajů, jež bylo třeba shromáždit již pro první test, a současně je jeho výsledkem smysluplný test.
- (8) Daný náhradní ukazatel je vhodný, protože u subjektu s racionální averzí vůči riziku, jako je výrobce, zpracovatel nebo spotřebitel komodit nebo emisních povolenek, se předpokládá, že bude zajišťovat objem obchodní činnosti, jež patří k jeho hlavní podnikatelské činnosti, ekvivalentním objemem komoditních derivátů, emisních povolenek nebo jejich derivátů. Z tohoto důvodu se veškerá obchodní činnost v oblasti komoditních derivátů, emisních povolenek nebo jejich derivátů měřená hrubou pomyslnou hodnotou podkladových aktiv považuje za vhodný náhradní ukazatel rozsahu hlavní podnikatelské činnosti skupiny. Protože skupiny, jejichž hlavní podnikatelská činnost nesouvisí s komoditami nebo emisními povolenkami, by nevyužily komoditní deriváty nebo deriváty na emisní povolenky jako nástroj ke snížení rizika, nemělo by se jejich obchodování s komoditními deriváty, emisními povolenkami nebo jejich deriváty považovat za zajišťování.
- (9) Použití komoditních derivátů jako nástroje ke snížení rizika však nelze považovat za ideální náhradní ukazatel veškeré obchodní činnosti, kterou dotyčná osoba nebo skupina vykonává jako svou hlavní podnikatelskou činnost, protože nemusí nutně zohledňovat jiné investice do stálých aktiv nesouvisejících s trhy s deriváty. Aby se napravil potenciální nesoulad mezi obchodováním skupiny s komoditními deriváty a skutečným rozsahem její hlavní podnikatelské činnosti, zejména v případě malých skupin, měla by první metoda druhého testu obsahovat pojistku, která zajistí, že obchodní činnost prováděná osobami ve skupině rovněž nepřekročí určité procento žádné prahové hodnoty stanovené v rámci prvního testu pro jednotlivé kategorie aktiv, aby mohla být považována za činnost doplňkovou. Čím vyšší je procento spekulativní činnosti v rámci celkové obchodní činnosti skupiny, tím nižší je prahová hodnota stanovená v prvním testu.
- (10) Pojistka stanovující, aby skupina nepřekročila určité procento žádné prahové hodnoty stanovené v rámci prvního testu pro jednotlivé kategorie aktiv, je relevantní zejména pro velmi malé skupiny se zanedbatelným celkovým podílem na obchodech s příslušnými komoditními deriváty. Na jedné straně se může od těchto skupin požadovat provést nákladnou analýzu své obchodní činnosti, aby se stanovilo, zda obchodování snižuje riziko, či nikoli, aniž by však výsledek z hlediska toho, zda má obchodní činnost doplňkovou povahu, byl průkazný. Na druhé straně tyto skupiny obvykle nebývají vybaveny tak, aby mohly jako alternativu k testu založenému na obchodování provést kapitálový test. Aby se předešlo nepřiměřenému zatížení těchto skupin, je vhodné, aby skupiny, jejichž obchodní činnost v jednotlivých kategoriích aktiv představuje méně než jednu pětinu prahové hodnoty stanovené v rámci prvního testu, byly považovány za skupiny provozující toto obchodování jako doplňkovou činnost k jejich hlavní podnikatelské činnosti. První metoda druhého testu však nemusí být dostatečným měřítkem hlavní činnosti osob, které v poměru ke své velikosti realizují značné kapitálové investice do tvorby infrastruktury či dopravních a výrobních zařízení. Stejně tak nerozlišuje investice, které nelze zajistit na finančních trzích. Proto je nutné, aby druhý test obsahoval druhou metodu, která používá kapitálovou metriku, podle níž lze určit, že předmětná obchodní činnost je ve srovnání s hlavní podnikatelskou činností skupiny doplňková.
- (11) Druhá metoda v rámci druhého testu používá odhad kapitálu, který by byla nefinanční skupina povinna držet jako zajištění proti tržnímu riziku, jež je neodmyslitelně spojeno s jejími pozicemi vyplývajícími z obchodování s komoditními deriváty, emisními povolenkami a jejich deriváty, s výjimkou zvýhodněných transakcí, a tento kapitál se považuje za náhradní ukazatel objemu doplňkových činností vykonávaných osobami ve skupině. Rámec vypracovaný pod záštitou Basilejského výboru a provedený v Unii prostřednictvím směrnice o kapitálových požadavcích se používá k poměrnému vážení pozic za využití pomyslného kapitálu. Podle tohoto rámce se čistá pozice v komoditních derivátech, emisních povolenkách nebo jejich derivátech určuje započtením

dlouhých a krátkých pozic u určitého druhu smlouvy o komoditních derivátech, emisních povolenkách nebo jejich derivátech, jako je future, opce, forward nebo warrant. Při určování čisté pozice se započtení provádí bez ohledu na to, kde se smlouva obchoduje, kdo je druhou smluvní stranou nebo jaká je splatnost smlouvy. Hrubá pozice v příslušné smlouvě o komoditních derivátech, emisních povolenkách nebo jejich derivátech by na druhou stranu měla být počítána jako součet čistých pozic druhů smluv, které se vztahují k určité konkrétní komoditě nebo emisní povolenke či jejich derivátům. V tomto případě by čisté pozice u určitého druhu komoditní derivátové smlouvy, smlouvy o emisních povolenkách či smlouvy o jejich derivátech neměly být vzájemně započítány.

- (12) Podle druhé metody druhého testu se objem odhadovaného kapitálu skupiny porovnává se skutečnou výší použitého kapitálu dané skupiny, která by měla odrážet rozsah její hlavní činnosti. Použitý kapitál se vypočítá jako celková aktiva skupiny minus krátkodobé závazky. Krátkodobé závazky by měly zahrnovat závazky, které mají být vyrovnány během dvanácti měsíců.
- (13) Smyslem testů doplňkové činnosti je ověřit, zda by osoby v rámci skupiny, které nemají povolení podle směrnice 2014/65/EU, měly o povolení požádat vzhledem k relativnímu nebo absolutnímu objemu jejich činnosti v oblasti komoditních derivátů, emisních povolenek a jejich derivátů. Testy doplňkové činnosti tedy určují rozsah činností v oblasti komoditních derivátů, emisních povolenek a jejich derivátů, který mohou osoby ve skupině provádět bez povolení podle směrnice 2014/65/EU vzhledem k tomu, že předmětné činnosti jsou doplňkové k hlavní podnikatelské činnosti skupiny. Je proto vhodné počítat rozsah doplňkové činnosti skupiny za použití kritérií, která vylučují činnosti vykonávané členy skupiny, kteří mají povolení v souladu s uvedenou směrnicí, aby tak bylo možné posoudit rozsah skutečné doplňkové činnosti prováděné členy skupiny bez povolení.
- (14) S cílem umožnit účastníkům trhu plánovat a provozovat své podnikání přiměřeným způsobem a s cílem zohlednit sezónní změny v činnosti, měl by být výpočet testů určujících, kdy je činnost považována za doplňkovou k hlavní podnikatelské činnosti, založen na období tří let. Z tohoto důvodu by měly subjekty provádět posouzení, zda porušují některou ze dvou prahových hodnot, každoročně na základě výpočtu prostého klouzavého průměru za tři roky, aby mohly předložit své roční hlášení příslušnému orgánu. Touto povinností není dotčeno právo příslušného orgánu kdykoli požadovat od osoby informaci o tom, na jakém základě tato osoba považuje svou činnost podle čl. 2 odst. 1 písm. j) bodů i) a ii) směrnice 2014/65/EU za doplňkovou ke své hlavní podnikatelské činnosti.
- (15) Na transakce objektivně měřitelně snižující rizika přímo související s obchodní činností nebo korporátním financováním a na transakce uvnitř skupiny je třeba pohlížet v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ⁽¹⁾. Pokud však jde o transakce s deriváty, které objektivně měřitelně snižují rizika přímo související s obchodní činností nebo korporátním financováním, nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ⁽²⁾ se vztahuje pouze na deriváty, které nejsou obchodovány na regulovaných trzích, zatímco čl. 2 odst. 4 směrnice 2014/65/EU se vztahuje na deriváty obchodované v obchodních systémech. Proto by toto nařízení mělo v souvislosti s transakcemi, které jsou považovány za objektivně měřitelně snižující rizika přímo související s obchodní činností nebo korporátním financováním, rovněž brát v úvahu deriváty obchodované na regulovaných trzích.
- (16) Za určitých okolností nemusí být možné zajistit obchodní riziko pomocí přímo související komoditní derivátové smlouvy: smlouvy s přesně stejným podkladovým aktivem a datem vypořádání, jako je zajišťované riziko. V takovém případě může daná osoba ke krytí své expozice použít náhradní zajištění v podobě blíže příbuzného nástroje, jako je nástroj s jiným podkladovým aktivem, jež se však z ekonomického hlediska chová velmi

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 ze dne 4. července 2012 o OTC derivátech, ústředních protistranách a registrech obchodních údajů (Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 149/2013 ze dne 19. prosince 2012, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 s ohledem na regulační technické normy týkající se ujednání o nepřímém clearing, povinnosti clearing, veřejného rejstříku, přístupu k obchodnímu systému, nefinančních smluvních stran a technik zmírňování rizika pro OTC derivátové smlouvy, u nichž ústřední protistrana neprovádí clearing (Úř. věst. L 52, 23.2.2013, s. 11).

podobně. Navíc mohou osoby, které uzavírají smlouvy o komoditních derivátech za účelem zajištění rizika ve vztahu k jejich celkovým rizikům nebo celkovým rizikům skupiny, používat makro zajištění nebo portfoliové zajištění. Takové smlouvy o komoditních derivátech za účelem makro zajištění, portfoliového zajištění nebo náhradního zajištění mohou představovat zajištění pro účely tohoto nařízení.

- (17) Jestliže osoba, která provádí test doplňkové činnosti, využívá portfoliové zajištění nebo makro zajištění, nemusí být schopna určit párovou vazbu mezi konkrétní transakcí s komoditním derivátem a konkrétním rizikem přímo souvisejícím s obchodní činností a korporátním financováním, které chce danou transakci zajistit. Rizika, která přímo souvisejí s obchodními činnostmi a korporátním financováním, mohou být komplexní povahy, například mohou zahrnovat několik geografických trhů, několik produktů, časových lhůt nebo subjektů. Portfolio smluv o komoditních derivátech, uzavřených ke zmírnění těchto rizik, může vycházet z komplexních systémů řízení rizik. V takových případech by systémy řízení rizik měly zabránit tomu, aby nezajišťovací transakce byly klasifikovány jako zajišťovací, a měly by poskytnout dostatečně členěný přehled zajišťovacího portfolia tak, aby byly identifikovány spekulativní prvky, které se následně započítají při posuzování překročení prahových hodnot. Pozice by se neměla vyhodnotit jako snižující rizika související s obchodní činností pouze z toho důvodu, že tvoří součást portfolia sloužícího obecně ke snížení rizika.
- (18) Riziko se může v průběhu času vyvíjet, a aby bylo možné přizpůsobit se tomuto vývoji, komoditní deriváty nebo deriváty na emisní povolenky původně použité ke snížení rizika souvisejícího s obchodní činností může být nutné kompenzovat pomocí dalších smluv o komoditních derivátech nebo derivátech na emisní povolenky. V důsledku toho lze dosáhnout zajištění rizika kombinací smluv o komoditních derivátech nebo derivátech na emisní povolenky a kompenzačních smluv o komoditních derivátech, které nahrazují smlouvy o komoditních derivátech, které přestaly souviset s obchodním rizikem. Kromě toho vývoj rizika, k jehož pokrytí byla otevřena pozice v komoditním derivátu nebo derivátu na emisní povolenky za účelem jeho snížení, by neměl následně vést k přehodnocení této pozice tak, jako by od počátku nebyla zvýhodněnou transakcí.
- (19) Toto nařízení vychází z návrhů regulačních technických norem předložených Komisi Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy (ESMA).
- (20) Orgán ESMA uspořádal k návrhům regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, otevřené veřejné konzultace, analyzoval potenciální související náklady a přínosy a požádal o stanovisko skupinu subjektů působících v oblasti cenných papírů a trhů zřízenou podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010⁽¹⁾.
- (21) Z důvodů jednotnosti a za účelem zajištění hladkého fungování finančních trhů je nutné, aby se ustanovení tohoto nařízení a související vnitrostátní předpisy, kterými se provádí směrnice 2014/65/EU, použily od stejného data,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Použití prahových hodnot

Činnosti osob uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. j) bodech i) a ii) směrnice 2014/65/EU se považují za doplňkové k hlavní podnikatelské činnosti skupiny, pokud tyto činnosti splňují podmínky uvedené v článku 2 a představují menšinu činností na úrovni skupiny v souladu s článkem 3.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84).

Článek 2

Prahová hodnota pro podíl na celkovém trhu

1. Rozsah činností uvedených v článku 1 vypočítaný v souladu s odstavcem 2 a vydělený celkovým objemem obchodování na trhu vypočítaným v souladu s odstavcem 3 musí pro každou z následujících kategorií aktiv činit méně než níže uvedené hodnoty:

- a) 4 % ve vztahu k derivátům na kovy;
- b) 3 % ve vztahu k derivátům na ropu a ropné produkty;
- c) 10 % ve vztahu k derivátům na uhlí;
- d) 3 % ve vztahu k derivátům na plyn;
- e) 6 % ve vztahu k derivátům na elektrickou energii;
- f) 4 % ve vztahu k derivátům na zemědělské produkty;
- g) 15 % ve vztahu k derivátům na ostatní komodity včetně přepravy a komodit uvedených v oddílu C bodě 10 přílohy I směrnice 2014/65/EU;
- h) 20 % ve vztahu k emisním povolenkám a jejich derivátům.

2. Rozsah činností uvedených v článku 1 provozovaných v Unii osobou v rámci skupiny v jednotlivých kategoriích aktiv vyjmenovaných v odstavci 1 se vypočítá jako souhrn hrubé pomyslné hodnoty všech smluv v rámci příslušné kategorie aktiv, ve kterých je daná osoba smluvní stranou.

Souhrn uvedený v prvním pododstavci nezahrnuje smlouvy plynoucí z transakcí uvedených v čl. 2 odst. 4 pátém pododstavci písm. a), b) a c) směrnice 2014/65/EU, ani smlouvy, v nichž je osoba ze skupiny smluvní stranou s povolením podle směrnice 2014/65/EU nebo podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽¹⁾.

3. Celkový objem obchodování na trhu v každé z kategorií aktiv vyjmenovaných v odstavci 1 se vypočítá jako souhrn hrubé pomyslné hodnoty všech smluv, které v rámci příslušné kategorie aktiv nejsou obchodovány v obchodním systému a jejichž smluvní stranou je jakákoli osoba nacházející se v Unii, a všech dalších smluv v rámci dané kategorie aktiv, které jsou obchodovány v obchodním systému nacházejícím se v Unii během příslušného ročního účetního období uvedeného v čl. 4 odst. 2.

4. Souhrnné hodnoty uvedené v odstavcích 2 a 3 se vyjadřují v eurech.

Článek 3

Prahová hodnota vztahující se k hlavní podnikatelské činnosti

1. U činností uvedených v článku 1 se předpokládá, že představují menšinu činností na úrovni skupiny, pokud splňují kteroukoli z následujících podmínek:

- a) rozsah těchto činností vypočítaný v souladu s odst. 3 prvním pododstavcem nepředstavuje více než 10 % celkového rozsahu obchodní činnosti skupiny vypočteného v souladu s odst. 3 druhým pododstavcem;
- b) odhadovaný kapitál použitý k vykonávání těchto činností vypočítaný v souladu s odstavci 5 až 7 nepředstavuje více než 10 % kapitálu použitého na úrovni skupiny k vykonávání hlavní podnikatelské činnosti, vypočteného v souladu s odstavcem 9.

2. Platí následující odchylky od odst. 1 písm. a):

- a) v případech, kdy rozsah činností uvedených v článku 1 vypočítaný podle odst. 3 prvního pododstavce představuje více než 10 %, avšak méně než 50 % celkového rozsahu obchodní činnosti skupiny vypočteného podle odst. 3 druhého pododstavce, považují se doplňkové činnosti za menšinu činností na úrovni skupiny, pouze pokud rozsah obchodní činnosti pro jednotlivé kategorie aktiv uvedené v čl. 2 odst. 1 činí méně než 50 % prahové hodnoty stanovené pro jednotlivé kategorie aktiv v čl. 2 odst. 1;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o omezitelném dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

b) v případech, kdy rozsah obchodních činností vypočítaný podle odst. 3 prvního pododstavce představuje 50 % nebo více z celkového rozsahu obchodní činnosti skupiny vypočítaného podle odst. 3 druhého pododstavce, považují se doplňkové činnosti za menšinu činností na úrovni skupiny, pouze pokud rozsah obchodní činnosti pro jednotlivé kategorie aktiv uvedené v čl. 2 odst. 1 činí méně než 20 % prahové hodnoty stanovené pro jednotlivé kategorie aktiv v čl. 2 odst. 1.

3. Rozsah činností uvedených v článku 1 vykonávaných osobou v rámci skupiny se vypočítá jako souhrn rozsahů činností vykonávaných touto osobou ve vztahu ke všem kategoriím aktiv uvedeným v čl. 2 odst. 1 v souladu se stejnými kritérii výpočtu, jaká jsou uvedena v čl. 2 odst. 2.

Celkový rozsah obchodní činnosti skupiny se vypočítá jako souhrn hrubé pomyslné hodnoty všech smluv o komoditních derivátech, emisních povolenkách a jejich derivátech, jejichž smluvní stranou jsou osoby z této skupiny.

4. Souhrn uvedený v odst. 3 prvním pododstavci nezahrnuje smlouvy, v nichž je osoba ze skupiny smluvní stranou s povolením podle směrnice 2014/65/EU nebo směrnice 2013/36/EU.

5. Odhadovaný kapitál použitý k výkonu činností uvedených v článku 1 je součtem následujících hodnot:

a) 15 % z každé čisté pozice, dlouhé nebo krátké, vynásobeno cenou za komoditní derivát, emisní povolenku či její deriváty;

b) 3 % z hrubé pozice, dlouhé plus krátké, vynásobeno cenou za komoditní derivát, emisní povolenku či její deriváty.

6. Pro účely odst. 5 písm. a) se čistá pozice v komoditním derivátu, emisní povolenka či jejím derivátu určí započtením dlouhých a krátkých pozic:

a) v každém druhu smlouvy o komoditních derivátech s konkrétní podkladovou komoditou za účelem výpočtu čisté pozice za každý druh smlouvy s předmětnou podkladovou komoditou;

b) ve smlouvě o emisních povolenkách za účelem výpočtu čisté pozice v předmětné smlouvě o emisních povolenkách; nebo

c) v každém druhu smlouvy o derivátech na emisní povolenky za účelem výpočtu čisté pozice za každý druh smlouvy o derivátech na emisní povolenky.

Pro účely odst. 5 písm. a) lze čisté pozice v různých druzích smluv se stejnou podkladovou komoditou nebo v různých druzích derivátových smluv se stejnou podkladovou emisní povolenkou vzájemně započíst.

7. Pro účely odst. 5 písm. b) se hrubá pozice v komoditním derivátu, emisní povolenka či jejím derivátu určí jako součet absolutních hodnot čistých pozic jednotlivých druhů smluv s konkrétní podkladovou komoditou, jednotlivých smluv o emisních povolenkách nebo jednotlivých druhů smluv s konkrétní podkladovou emisní povolenkou.

Pro účely odst. 5 písm. b) nelze čisté pozice v různých druzích derivátových smluv se stejnou podkladovou komoditou nebo v různých druzích derivátových smluv se stejnou podkladovou emisní povolenkou vzájemně započíst.

8. Výpočet odhadovaného kapitálu nezahrnuje pozice vyplývající z transakcí uvedených v čl. 2 odst. 4 pátém pododstavci písm. a), b) a c) směrnice 2014/65/EU.

9. Kapitál použitý k vykonávání hlavní podnikatelské činnosti skupiny se určí jako součet celkových aktiv skupiny minus její krátkodobé závazky dle konsolidované účetní závěrky skupiny ke konci příslušného ročního období výpočtu. Pro účely první věty se krátkodobými závazky rozumí závazky se splatností kratší než 12 měsíců.

10. Hodnoty, které jsou výsledkem výpočtů uvedených v tomto článku, se vyjadřují v eurech.

Článek 4

Postup výpočtu

1. Výpočet rozsahu obchodních činností a kapitálu uvedený v člancích 2 a 3 je založen na prostém průměru denních obchodních činností nebo odhadovaného kapitálu alokovaného na tyto obchodní činnosti během tří ročních období výpočtu, která předcházejí datu výpočtu. Výpočty se provádějí každoročně v prvním čtvrtletí kalendářního roku, který následuje po ročním období výpočtu.
2. Pro účely odstavce 1 se ročním obdobím výpočtu rozumí období, které začíná dnem 1. ledna daného roku a končí dnem 31. prosince téhož roku.
3. Pro účely odstavce 1 výpočet rozsahu obchodních činností nebo odhadovaného kapitálu alokovaného na obchodní činnosti prováděný v roce 2018 zohledňuje tři předchozí roční období výpočtu počínající 1. lednem 2015, 1. lednem 2016 a 1. lednem 2017 a výpočet prováděný v roce 2019 zohledňuje tři předchozí roční období výpočtu počínající 1. lednem 2016, 1. lednem 2017 a 1. lednem 2018.
4. Odchylně od odstavce 3 zahrnuje referenční období pro výpočet denních obchodních činností nebo odhadovaného kapitálu alokovaného na tyto obchodní činnosti pouze poslední roční období výpočtu, jsou-li splněny následující podmínky:
 - a) denní obchodní činnosti nebo odhadovaný kapitál alokovaný na tyto obchodní činnosti klesne o více než 10 % při porovnání prvního ze tří předcházejících ročních období výpočtu s posledním ročním obdobím výpočtu; a
 - b) denní obchodní činnosti nebo odhadovaný kapitál alokovaný na tyto obchodní činnosti v posledním ze tří ročních období výpočtu je nižší než v předchozích dvou obdobích výpočtu.

Článek 5

Transakce, které lze považovat za transakce snižující riziko

1. Pro účely čl. 2 odst. 4 pátého pododstavce písm. b) směrnice 2014/65/EU se transakce s deriváty považuje za transakci objektivně měřitelně snižující rizika přímo související s obchodní činností nebo korporátním financováním, pokud je splněno jedno nebo několik z následujících kritérií:
 - a) transakce snižuje rizika vyplývající z potenciální změny hodnoty aktiv, služeb, vstupů, produktů, komodit nebo závazků, které dotyčná osoba nebo její skupina vlastní, produkuje, vyrábí, zpracovává, poskytuje, kupuje, distribuuje, pronajímá, prodává nebo které jí vznikají nebo o kterých rozumně předvídá, že je bude vlastnit, produkovat, vyrábět, zpracovávat, poskytovat, kupovat, distribuovat, pronajímat, prodávat nebo že jí vzniknou, za normálního průběhu její podnikatelské činnosti;
 - b) transakce pokrývá rizika vyplývající z možného nepřímého dopadu na hodnotu aktiv, služeb, vstupů, produktů, komodit nebo závazků uvedených v písmeni a) vyplývajícího z kolísání úrokových sazeb, inflačních sazeb, směnných kurzů nebo úvěrové rizika;
 - c) transakce se považuje za zajišťovací smlouvu v souladu s Mezinárodními standardy účetního výkaznictví přijatými podle článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ⁽¹⁾.
2. Pro účely odstavce 1 se transakcí, kterou lze považovat za snižující riziko, jako takovou nebo v kombinaci s jinými deriváty rozumí taková transakce, u níž nefinanční subjekt:
 - a) ve svých interních politikách popíše následující prvky:
 - i) druhy smluv o komoditních derivátech, emisních povolenkách či jejich derivátech obsažené v portfoliích použitých ke snížení rizik přímo souvisejících s obchodní činností nebo korporátním financováním a jejich kritéria způsobilosti;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů (Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s. 1).

- ii) souvislost mezi portfoliem a riziky, která portfolio zmírňuje;
 - iii) opatření přijatá k zajištění toho, že transakce týkající se těchto smluv neslouží žádnému jinému účelu, než krytí rizik přímo souvisejících s obchodní činností nebo korporátním financováním nefinančního subjektu, a že všechny transakce sloužící jinému účelu lze jasně identifikovat;
- b) je schopen poskytnout dostatečně členěný přehled portfolií, pokud jde o kategorii komoditních derivátů, emisních povolenek či jejich derivátů, podkladové komodity, časové lhůty a veškeré další relevantní faktory.

Článek 6

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 3. ledna 2018.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 1. prosince 2016.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER
